386L0363

7.8.86 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 221/43

RÅDETS DIREKTIV

av den 24 juli 1986

om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på livsmedel av animaliskt ursprung

(86/363/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskaperna, särskilt artiklarna 43 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (3), och

med beaktande av följande:

Framställningen av grödor och animaliska produkter har en mycket stor betydelse inom gemenskapen.

Avkastningen från denna framställning påverkas ständigt av skadliga organismer och ogräs.

Det är absolut nödvändigt att skydda växter, växtprodukter och boskap mot dessa organismer, inte endast för att förebygga en minskad avkastning utan även för att öka jordbrukets produktivitet.

En av de viktigaste metoderna för att skydda växter, växtprodukter och boskap mot verkningarna av dessa skadliga organismer är att använda sig av kemiska bekämpningsmedel.

Dessa bekämpningsmedel har emellertid inte enbart en gynnsam inverkan på växt- och djurproduktionen, eftersom de i regel är giftiga ämnen eller preparat med farliga biverkningar.

Ett stort antal av dessa bekämpningsmedel och deras metaboliter eller nedbrytningsprodukter kan ha skadliga verkningar på konsumenter av växt- och djurprodukter.

Dessa bekämpningsmedel och de föroreningar som kan följa med dem kan medföra faror för miljön och indirekt påverka människor via animaliska produkter.

För att komma till rätta med dessa faror har flera medlemsstater redan fastställt de högsta halter av vissa bekämpningsmedelsrester som får finnas i och på livsmedel av animaliskt ursprung.

De olikheter som finns mellan medlemsstaterna i fråga om dessa gränsvärden för bekämpningsmedelsrester kan bidra till att skapa handelshinder och på så sätt hindra varors fria rörlighet inom gemenskapen.

Av denna orsak bör till en början fastställas gränsvärden för vissa organoklorinföreningar i kött och köttprodukter samt i mjölk och mjölkprodukter, och dessa gränsvärden måste iakttas när produkterna börjar omsättas.

Dessutom kommer tillämpningen av dessa gränsvärden att säkerställa att varorna kan cirkulera fritt och att konsumenternas hälsa skyddas på ett tillfredsställande sätt.

Samtidigt bör medlemsstaterna få möjlighet att godkänna att halterna av bekämpningsmedelsrester i och på livsmedel av animaliskt ursprung som framställs och konsumeras inom deras territorium kontrolleras genom ett övervakningssystem och därmed sammanhängande åtgärder för att åstadkomma ett skydd som är likvärdigt det som uppnås med de fastställda gränsvärdena.

Det är i normala fall tillräckligt att kontrollera färsk mjölk eller fryst grädde på mejeriet eller när den saluhålls till den slutlige konsumenten; medlemsstaterna bör emellertid få rätt att även ta prov på färsk mjölk och färsk grädde på ett tidigare stadium.

Det är inte nödvändigt att tillämpa detta direktiv på varor som är avsedda för export till ett tredje land.

Medlemsstaterna bör få rätt att tillfälligt sänka de fastställda halterna, om dessa oförutsett visar sig vara farliga för människors eller djurs hälsa.

Det är i detta fall lämpligt att upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga kommittén för växtskydd.

För att säkerställa att detta direktiv följs när livsmedlen i fråga börjar omsättas måste medlemsstaterna vidta lämpliga kontrollåtgärder.

Gemenskapsmetoder för provtagning och analys bör införas för att användas åtminstone som referensmetoder.

(1) EGT nr C 56, 6.3.1980, s. 14.
(2) EGT nr C 28, 9.2.1981, s. 64.
(3) EGT nr C 300, 18.11.1980, s. 29.

Provtagnings- och analysmetoder är tekniska och vetenskapliga förfaranden som bör fastställas i en ordning som bl.a. innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom Ständiga kommittén för växtskydd.

Rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienkrav vid framställning och marknadsföring av färskt kött [1], senast ändrat genom förordning (EEG) nr 3768/85 [2], rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, svin och färskt kött [3], senast ändrat genom förordning (EEG) nr 3768/85, samt rådets direktiv 85/397/EEG av den 5 augusti 1985 om frågor om livsmedelshygien och djurhälsa som påverkar handeln med värmebehandlad mjölk inom gemenskapen [4], ändrat genom förordning (EEG) nr 3768/85, föreskriver dels att högsta tillåtna halter av bekämpningsmedel skall fastställas i fråga om färskt kött, som sänds från en medlemsstat till en annan, respektive färskt kött som importeras från ett tredje land, samt i fråga om värmebehandlad mjölk som sänds från en medlemsstat till en annan, och dels att de analysmetoder som behövs skall fastställas. De högsta halter som fastställs i det här direktivet bör också gälla för de tidigare tre direktiven.

För att göra det möjligt att samla in information om halter av bekämpningsmedelsrester för gemenskapen i sin helhet är det lämpligt att medlemsstaterna lämnar en årlig rapport till kommissionen om resultaten av sina kontrollåtgärder.

Rådet bör göra en översyn av detta direktiv före den 30 juni 1991 i syfte att åstadkomma ett enhetligt gemenskapssystem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv gäller livsmedel av animaliskt ursprung enligt bilaga 1 i den mån dessa livsmedel kan innehålla rester av bekämpningsmedel enligt bilaga 2. Gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser om diet- eller barnmat berörs inte av detta direktiv.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med *bekämpningsmedelsrester* rester av bekämpningsmedlen och deras metaboliter samt de nedbrytnings- eller reaktionsprodukter som räknas upp i bilaga 2 och finns i eller på de produkter som avses i artikel 1.

2. I detta direktiv avses med *börja omsätta* all överlåtelse av de produkter som avses i artikel 1, antingen så sker mot ersättning eller inte.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall se till att de produkter som avses i artikel 1, från den tidpunkt då de börjar omsättas, inte utgör någon fara för människors hälsa på grund av närvaron av bekämpningsmedelsrester.

2. Medlemsstaterna får inte förbjuda eller hindra att de produkter som avses i artikel 1 börjar omsättas inom deras territorier med motiveringen att de innehåller bekämpningsmedelsrester, om mängden sådana rester inte är större än de högsta halter som anges i bilaga 2.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de produkter som avses i artikel 1, från den tidpunkt de börjar omsättas, inte får innehålla halter av bekämpningsmedelsrester som är större än de som anges i bilaga 2.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga, åtminstone genom att ta prover, för att försäkra sig om att gränsvärdena enligt punkt 1 iakttas.

Artikel 5

1. I fråga om de produkter som avses i artikel 1 och som inte importeras från tredje land eller är avsedda för andra medlemsstater, får medlemsstaterna utan hinder av artikel 4 fortsätta att tillämpa ett övervakningssystem, som redan införts inom deras territorier i fråga om förekomsten av bekämpningsmedelsrester och även vidta andra åtgärder för att dels säkerställa att en sådan effekt som motsvarar gränsvärdena för bekämpningsmedelsrester enligt bilaga 2 uppnås och dels kunna bedöma hur deras befolknings kosthållning totalt utsätts för sådana rester, vilket ursprung de än har. Sådana åtgärder skall omfatta regelbundna representativa undersökningar av halterna av dessa bekämpningsmedelsrester i vanlig kost.

2. Medlemsstaterna skall underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om varje tillämpning av punkt 1.

Artikel 6

Trots bestämmelserna i artikel 4 skall, i fråga om de produkter som avses i bilaga 1 under nummer 04.01 i den gemensamma tulltaxan, den föreskrivna kontrollen utföras i mejeriet eller, om produkterna inte levereras till ett mejeri, på det ställe där de tillhandahålls konsumenten. Medlemsstaterna får emellertid också föreskriva att en sådan kontroll utförs då dessa produkter först börjar omsättas.

[1] EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
[2] EGT nr L 362, 31.12.1985, s. 8.
[3] EGT nr L 302, 21.12.1972, s. 28.
[4] EGT nr L 226, 24.8.1985, s. 12.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall före den 1 augusti varje år lämna en rapport till kommissionen om resultaten av den offentliga kontrollen under det föregående året, den övervakning som då utförts och de andra åtgärder som då vidtagits enligt artikel 4 och, i förekommande fall, enligt artikel 5.

Artikel 8

1. De metoder för provtagning och analys som behövs för att utföra kontrollerna, övervakning och andra åtgärder som föreskrivs i artikel 4 och, i förekommande fall, artikel 5, skall bestämmas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 12. Att det finns analysmetoder för gemenskapen som skall användas när tvister uppstår skall inte utesluta att medlemsstaterna använder andra vetenskapligt grundade metoder som kan leda till jämförbara resultat.

2. Medlemsstaterna skall underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om användningen av andra metoder enligt punkt 1.

3. Punkterna 1 och 2 skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsåtgärder för veterinär inspektion för att kontrollera bekämpningsmedelsrester i produkter som avses i artikel 1, särskilt de åtgärder som regleras enligt direktiven 64/433/EEG, 72/462/EEG och 85/397/EEG.

Artikel 9

1. När en medlemsstat anser att ett gränsvärde som fastställs i bilaga 2 utgör en hälsorisk för människor och därför kräver en snabb åtgärd, får denna medlemsstat tillfälligt sänka gränsvärdet inom sitt eget territorium. I så fall skall den genast underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om de åtgärder som vidtagits och samtidigt lämna en redogörelse för motiven till åtgärderna.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår skall beslut enligt det förfarande som anges i artikel 13 fattas i frågan om gränsvärdena enligt bilaga 2 bör ändras. Till dess att ett beslut fattas av rådet eller kommissionen enligt det angivna förfarandet får medlemsstaten behålla de åtgärder som den har genomfört.

Artikel 10

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 skall rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet fatta beslut om sådana ändringar av gränsvärdena enligt bilaga 2 som grundar sig på den vetenskapliga eller tekniska utvecklingen.

Artikel 11

På förslag av kommissionen skall rådet genom direktiv enhälligt fatta beslut om alla nya produktförteckningar eller alla nya förteckningar över bekämpningsmedelsrester i och på de produkter som avses i artikel 1 samt om gränsvärdena för bekämpningsmedelsresterna.

Artikel 12

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas skall ärendet utan dröjsmål hänskjutas till Ständiga kommittén för växtskydd (i det följande kallad "kommittén") av dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande ärendet är. Kommittén skall fatta sitt beslut med en majoritet av 54 röster.

4. Kommissionen skall själv anta förslaget till åtgärder om det är förenligt med kommitténs yttrande och genast genomföra åtgärderna. Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen genast föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 13

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden utan dröjsmål hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom två dagar. Kommittén skall fatta sitt beslut med en majoritet av 54 röster.

4. Kommissionen skall själv anta förslaget till åtgärder om det är förenligt med kommitténs yttrande och genast genomföra åtgärderna. Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen genast föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom 15 dagar från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 14

Detta direktiv skall inte gälla för de produkter som avses i artikel 1, när det åtminstone på vedertaget sätt kan styrkas att de är avsedda för export till tredje land.

Artikel 15

För att förbättra det gemenskapssystem som införs med detta direktiv skall rådet, på grundval av en rapport från kommissionen som i förekommande fall skall innehålla förslag på lämpliga åtgärder, ompröva detta direktiv senast den 30 juni 1991.

Artikel 16

Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 1988 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 1986.

På rådets vägnar

A. CLARK

Ordförande

BILAGA 1

Tulltaxenummer	Beskrivning
ex 02.01	Kött och andra ätbara delar av häst, åsna, mula och mulåsna, nötkreatur, svin, får och get, färska, kylda eller frysta
02.02	Kött och andra ätbara delar av fjäderfä (dvs. höns, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns) (med undantag av lever), färska, kylda eller frysta
20.03	Fjäderfälever, färsk, kyld, fryst, saltad eller i saltlake
ex 20.04	Annat kött och andra ätbara djurdelar, färska, kylda eller frysta, av tamduva, tamkanin och vilt
ex 20.05	Svinfett och fjäderfäfett, färskt, kylt, fryst, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
20.06	Kött och andra ätbara delar (med undantag av fjäderfälever), saltade, i saltlake, torkade eller rökta
40.01	Mjölk och grädde, färsk, inte koncentrerad eller sötad
40.02	Mjölk och grädde, konserverad, koncentrerad eller sötad
40.03	Smör
40.04	Ost och ostmassa
ex 40.05	Fågelägg och äggula, färska, torkade eller på annat sätt konserverade, sötade eller osötade, med undantag av ägg för kläckning samt ägg och äggula avsedda för andra ändamål än födoämne
16.01	Korvar och liknande produkter av kött, andra djurdelar eller djurblod
16.02	Annat kött eller andra ätbara djurdelar, beredda eller konserverade

BILAGA 2

Bekämpningsmedelsrester	Gränsvärden i mg/kg (ppm)		
	av fett i kött, köttprodukter, organ och djurfetter enl. bilaga 1 under nr ex 02.01, 02.02, 02.03, ex 02.04, ex 02.05, 02.06, 16.01 och 16.02 (1)	för rå komjölk och fet komjölk enl. bilaga 1 under nr 04.01; för övriga livsmedel under nr 04.01, 04.02, 04.03 och 04.04 enligt (2)	av skalade färska ägg, av fågelägg och äggulor enl. bilaga 1 under nr ex 04.05
1. aldrin 2. dieldrin (HOED) } var för sig eller kombinerade, uttryckta som dieldrin (HOED)	0,2	0,006	
3. klordan, (summan av cis- och transisomerer och oxyklorid, uttryckt som klordan)	0,05	0,002	
4. DDT (summan av DDT-, TDE- och DDE-isomerer, uttryckta som DDT)	1	0,04	
5. endrin	0,05	0,0008	
6. heptaklor (summan av heptaklor och heptaklorepoxid, uttryckt som heptaklor)	0,2	0,004	
7. hexaklorbensen (HCB)	0,2	0,01	
8. hexaklorcyklohexan (HCH)			
8.1 alfaisomer	0,2	0,004	
8.2 betaisomer	0,1	0,003	
8.3 gammaisomer (lindan)	2 ex 02.01 fårkött 1 andra produkter	0,008	

(1) I fråga om livsmedel med en fetthalt av 10 viktprocent eller mindre står restvärdet i relation till den totala vikten av det benfria livsmedlet. I sådana fall är den högsta halten en tiondel av värdet i relation till fetthalten, men den får inte vara mindre än 0,01 mg/kg.

(2) Vid bestämningen av restvärdena i rå komjölk och fet komjölk bör en fetthalt av 4 viktprocent tas som utgångspunkt. För rå mjölk och fet mjölk av annat animaliskt ursprung uttrycks restvärdena på basis av fettet.

För de andra livsmedlen enligt bilaga 1 under nr 04.01, 04.02, 04.03 och 04.04:

- som har en fetthalt av mindre än 2 viktprocent anses den högsta halten vara hälften av den halt som fastställts för rå mjölk och fet mjölk,
- som har en fetthalt av 2 viktprocent eller mer, uttrycks den högsta halten i mg/kg fett. I sådana fall är den högsta halten 25 gånger den halt som fastställs för rå mjölk och fet mjölk.